

Η Επιστροφή του κ. Funk;

8^η Ιουλίου 2014

Το ακόλουθο κείμενο αποτελεί ακριβή καταγραφή επίσημων εγγράφων του γερμανικού κράτους. Αξίζει να το διαβάσετε αλλά χωρίς να βιαστείτε να βγάλετε συμπεράσματα – τουλάχιστον όχι πριν λάβετε προσεκτικά υπ' όψη αυτά που θα ακολουθήσουν:

- «Α. Η οικονομική δομή των ευρωπαϊκών κρατών πρέπει να οργανωθεί με τρόπο που αντανάκλα την δομική οργάνωση της γερμανικής οικονομίας.
- Β. Στον βαθμό που ο έλεγχος της παραγωγής και διανομής (των προϊόντων) στην Γερμανία βασίζεται στα λειτουργούντα βιομηχανικά καρτέλ, οι παραγωγικές μονάδες της υπόλοιπης Ευρώπης θα πρέπει να ενταχθούν σε αυτά τα καρτέλ.
- Γ. Η γερμανική χρηματοπιστωτική κυριαρχία πρέπει να επεκταθεί στις ευρωπαϊκές εταιρείες-κλειδιά, εκτός Γερμανίας.
- Δ. Η γερμανική επιρροή επί των ηγετικών και σημαντικών κλάδων της ευρωπαϊκής οικονομίας θα επεκταθεί με την απασχόληση γερμανών στελεχών σε κρίσιμες επιχειρήσεις και θεσμούς.

Επί πλέον, προβλέπονται:

Πολιτική Προσωπικού

Στην Ευρώπη πρέπει να διεισδύσουν επιχειρηματικά μπλοκ της Μεγαλύτερης Γερμανίας (Greater Germany), που θα συμπεριλαμβάνουν τράπεζες, μεταλλευτικές επιχειρήσεις, εταιρείες παραγωγής ενέργειας κλπ. και οι οποίες, μέσω της χρηματοπιστωτικής τους επιρροής, θα έχουν την δυνατότητα να ελέγχουν σημαντικές προσωπικότητες.

Πολιτική Τιμών και Μισθών

Η Γερμανία θα πρέπει να διατηρεί κυριαρχία επί των τιμών, μισθών και εισοδημάτων στις ευρωπαϊκές χώρες υπό την επιρροή της. Αυτή η κυριαρχία μπορεί να επιτευχθεί μέσω πολιτικής επιρροής και μέσω της στόχευσης των χρηματοπιστωτικών και οικονομικών πολιτικών των διαφορετικών χωρών.»

Όπως παρακάλεσα προηγουμένως, δεν πρέπει να βιαστούμε να βγάλουμε συμπεράσματα από τα πιο πάνω, όσο ενδιαφέροντα και να είναι. Το σχετικό έγγραφο καταγράφηκε από τον Λοχαγό Otto Korigan του Αμερικανικού Στρατού την 13^η Σεπτεμβρίου 1945 και αποτελεί μέρος του Παραρτήματος Β ντοκουμέντου, υπό τον τίτλο «Η Οικονομική Διάσταση», που χρησιμοποιήθηκε στην Δίκη της Νυρεμβέργης και συγκεκριμένα στην δίκη του γερμανού υπουργού οικονομικών και Προέδρου της Κεντρικής Τράπεζας Walther Funk (Αμερικανικός Στρατός, Τμήμα Ντοκουμέντων, υπ. αρ. ΑΡΟ 403). Ο εν λόγω κ. Funk μας έχει ξανα-απασχολήσει σε αυτές τις σελίδες καθώς, κατά την διάρκεια του πολέμου, είχε

κινητοποιήσει πολλούς οικονομολόγους, απ' όλη την Ευρώπη, με σκοπό τον σχεδιασμό μιας «Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας» για την μεταπολεμική Ευρώπη (LIFO, 23 Οκτωβρίου 2013, «Το Πρώτο Συνέδριο για την ΕΟΚ»).

Ευτυχώς, τα σχέδια του κ. Funk ποτέ δεν ευοδώθηκαν καθώς η Χιτλερική Γερμανία ηττήθηκε και από τις στάχτες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου γεννήθηκε η δημοκρατική Ευρώπη, στο πλαίσιο της οποίας η Ομοσπονδιακή Γερμανία, από το 1949 έως το 2008, έπαιξε έναν ρόλο πολύ διαφορετικό από εκείνον που είχε κατά νου ο κ. Funk. Να γιατί σας παρακάλεσα, στην αρχή του άρθρου, να μην βιαστείτε να βγάλετε συμπεράσματα.

Η βασική διαφορά της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας όπως την σχεδίαζε ο κ. Funk και αυτής που τελικά προέκυψε, με την Ομοσπονδιακή Γερμανία στο κέντρο της, ήταν η εξής: Η ΕΟΚ του Funk είχε στόχο τον ανεφοδιασμό των γερμανικών εργοστασίων με πρώτες ύλες και προϊόντα μεταποίησης από την Ευρωπαϊκή Περιφέρεια. Η ΕΟΚ, και η ΕΕ, που δημιουργήθηκε μεταπολεμικά είχε εντελώς διαφορετική οργάνωση: Η βασική λειτουργία της Περιφέρειας ήταν να παρέχει στην γερμανική βιομηχανία «ενεργό ζήτηση» έτσι ώστε να απορροφώνται τα γερμανικά πλεονάσματα. Κι από τότε που ιδρύθηκε το ευρώ, έως ότου ξέσπασε η τεράστια κρίση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος το 2008, σε αυτή την λειτουργία προστέθηκε και μια άλλη: η μετατροπή των συσσωρευμένων γερμανικών πλεονασμάτων-κερδών σε δανειακές ροές προς την Ευρωπαϊκή Περιφέρεια.

Αυτό το οικονομικό μοντέλο ΕΕ και ευρωζώνης δεν είχε μεγάλη σχέση με την ΕΟΚ που σχεδίαζε ο κ. Funk. Όμως, και αυτό έχει μεγάλη σημασία, από τότε που η ευρωζώνη άρχισε να αποδομείται, λόγω του χρηματοπιστωτικού κραχ του 2008, και της κρίσης που ακολούθησε στην ευρωζώνη το 2010 (και η οποία συνεχίζεται αμείωτη στον οικονομικό στίβο έως σήμερα), η άρνηση της γερμανικής και ευρωπαϊκής ηγεσίας ότι απαιτούνται ριζικές αλλαγές στην αρχιτεκτονική της οικονομικής και νομισματικής ένωσης φέρνει, δυστυχώς, στο προσκήνιο τα εδάφια του πιο πάνω Παραρτήματος που συνέγραψε ο Λοχαγός Otto Korigan.

Γιατί; Επειδή η Γερμανία σήμερα δεν διαθέτει, μόνη της, την δυνατότητα να σηκώσει στους ώμους της την ευρωζώνη, ιδίως την Ευρωπαϊκή Περιφέρεια, χωρίς βασικές τομές, όπως η κοινή διαχείριση μέρους του ευρωζωνικού χρέους, των δημόσιων επενδύσεων και των τραπεζικών συστημάτων. Ο μέγας κίνδυνος για την Ευρώπη, αλλά και για την Γερμανία, είναι να οδηγηθούμε σε μια ντε φάκτο κατάσταση όπου ο μόνος τρόπος να διατηρηθεί η ευρωζώνη ως έχει είναι πολιτικές που θυμίζουν περισσότερο απ' όσο θα ήθελαν ακόμα και οι ίδιοι οι γερμανοί ιθύνοντες εκείνες που περιγράφει το πιο πάνω Παράρτημα ως στόχους και επιταγές του κ. Funk.